

Arrest

nr. 173 908 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X en X
als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen:
1. X
2. X
3. X
4. X
5. X
6. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X, X en X, eveneens van Russische nationaliteit, op 25 mei 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. BOTTELIER en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine te zijn. U werd geboren op (...) in de Ingoesjetische stad Nazran en bent dus minderjarig. U kwam in 2008 samen met uw ouders, K. Z. (...)

(O.V. 6.340.268) en K. E. (...) (O.V. 6.340.268), en de rest van uw gezin naar België omwille van de problemen die uw vader in Ingoesjetië kende. Uw ouders vroegen omwille van deze problemen tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, maar elk van deze aanvragen werd afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 4 mei 2015. Deze aanvraag werd op 8 juli 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw ouders aanzienlijk vergrooten. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV bij arrest van 15/09/2015. Zonder ooit naar uw herkomstland te zijn teruggekeerd, diende u op 15 februari 2016 zelf een eerste asielaanvraag in als minderjarige. U vreest immers dat u bij terugkeer naar uw herkomstland uw dienstplicht zal moeten vervullen van zodra u 18 bent en dat ziet u niet zitten.

Ter staving van uw asielaanvraag werden geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar uw herkomstland vreest uw dienstplicht te moeten vervullen van zodra u de leeftijd van 18 bereikt heeft, wat u weigert te doen (CGVS, p. 7-8).

U slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat er in uw hoofde bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Er dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van dienstplicht kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door u geen overtuigende elementen worden aangehaald om omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u vreest voor een ernstige discriminatoire behandeling noch om ingezet te worden in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie. U beroept zich uitsluitend op gewetensbezwaren. U verklaarde in dit verband namelijk uw dienstplicht niet te willen vervullen omdat u niet wil schieten op mensen (CGVS, p. 8). Op basis van uw verklaringen kunnen evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande het vervullen van dienstplicht in uw hoofde worden vastgesteld. Uw verklaringen aangaande de reden voor uw dienstweigering waren in het algemeen namelijk dermate vaag dat ze geenszins wijzen op diepgewortelde overtuigingen. Gevraagd waarom u niet naar het leger wil gaan, antwoordde u slechts dat u dat niet wil. Op de vraag

waarom concreet u dat niet ziet zitten, antwoordde u vervolgens dat u het eigenlijk niet wist. Pas toen u gevraagd werd wat het met u zou doen indien u naar het leger zou gaan, wierp u op dat u dan zou moeten schieten op mensen en er ook bloed aan te pas zou komen. Toen vervolgens gepeild werd naar de reden waarom u niet wil schieten op mensen, repliceerde u dat u deze vraag niet kon beantwoorden en u het eigenlijk niet wist. Andermaal gevraagd wat het met u zou doen indien u morgen in het leger zou moeten gaan, stelde u eerst dat u het niet wist en voegde er vervolgens aan toe dat u niet zou meedoen. U verklaarde niet te willen meedoen omdat u niet op mensen wil schieten. Gevraagd waarom u dit persoonlijk niet wil doen gelet op het feit dat veel mensen in het leger soms wapens moeten gebruiken, moest u toegeven dat u het eigenlijk niet wist (CGVS, p. 8). Dergelijke verklaringen wijzen geenszins op onoverkomelijke gewetensbezwaren voor het vervullen van uw dienstplicht en volstaan niet voor de toekenning van internationale bescherming in uw hoofde.

Daarnaast maakte u in het kader van uw asielaanvraag ook melding van het feit dat er in uw herkomstland oorlog is. In dit verband verwees u tevens naar een gebeurtenis waarbij zonder reden een granaat geworpen werd in de tuin van een religieus persoon (CGVS, p. 7). Zoals hieronder uitgebreid gemotiveerd, is de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië actueel niet van dien aard dat de loutere herkomst uit Ingoesjetië volstaat voor de toekenning van internationale bescherming. U bent er als asielzoeker bijgevolg toe gehouden uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen blijkt echter geenszins hoe de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een persoonlijke, gegronde vrees. Het door u ingeroepen incident waarbij een granaat werd gegooid in de tuin van een religieus persoon volstaat evenmin om in uw hoofde een concrete, persoonlijke en gegronde vrees te concluderen. Het slachtoffer van dit incident was immers geen familielid of kennis van u en u maakte niet aannemelijk hoe dit incident bij terugkeer in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit (CGVS, p. 7).

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw advocate opwierp dat u en uw broers en zussen bij terugkeer naar jullie herkomstland als westerlingen zouden worden beschouwd en jullie gevisieerd zullen worden omdat jullie zich niet zouden gedragen overeenkomstig de daar heersende radicale religieuze opvattingen. Meer concreet zouden jullie vooral door rebellengroepen gevisieerd worden (CGVS, p. 11). Zij er vooreerst op gewezen dat u dit motief zelf doorheen uw verklaringen nergens aanhaalde, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch ten overstaan van het CGVS. U verwees enkel naar de algemene veiligheidssituatie in uw land en het feit dat u uw dienstplicht niet wil vervullen. U stelde uitdrukkelijk dat u verder geen andere vrees koestert bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland (CGVS, p. 8-9). Daarenboven is dit slechts een ongefundeerde bewering die uw advocate op geen enkele wijze hard maakte en die zodoende niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees vast te stellen. Verder haalde uw advocate ook aan dat jullie bij terugkeer naar Ingoesjetië gevisieerd zouden worden omdat jullie een groot gezin zijn (CGVS, p. 11). Ook dit motief haalde u zelf doorheen uw verklaringen niet aan. Uw ouders hebben evenmin ooit ingeroepen dat de grootte van jullie gezin bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland dermate problematisch zou zijn dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw advocate maakte trouwens niet aannemelijk hoe het loutere feit dat jullie een groot gezin zijn bij terugkeer naar Ingoesjetië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit. Evenmin legde ze enig document neer dat deze bewering staat. Bijgevolg volstaat ook dit element niet om in uw hoofde internationale bescherming toe te kennen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers

in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine te zijn. U werd geboren op (...) in de Ingoesjetische stad Nazran en bent dus minderjarig. U kwam in 2008 samen met uw ouders, K. Z. (...) (O.V. 6.340.268) en K. E. (...) (O.V. 6.340.268), en de rest van uw gezin naar België omwille van de problemen die uw vader in Ingoesjetië kende. Uw ouders vroegen omwille van deze problemen tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, maar elk van deze aanvragen werd afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 4 mei 2015. Deze aanvraag werd op 8 juli 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw ouders aanzienlijk vergrootten. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV bij arrest van 15/09/2015. Zonder ooit naar uw herkomstland te zijn teruggekeerd, diende u op 15 februari 2016 zelf een eerste asielaanvraag in als minderjarige. U vreest immers dat u bij terugkeer naar uw herkomstland een hoofddoek en lange kleren zal moeten dragen, maar dat wil u niet. In uw herkomstland zou u uw huidige studies ook niet op hetzelfde niveau kunnen voortzetten.

Ter staving van uw asielaanvraag werden geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw persoonlijke asielaanvraag meerledig is. Enerzijds vreest u bij terugkeer naar uw herkomstland verplicht te worden een hoofddoek en lange kleren te dragen, wat u absoluut niet wil. Bovendien zou u in uw herkomstland uw huidige studies niet op hetzelfde niveau kunnen verderzetten.

Wat betreft het feit dat u bij terugkeer naar uw herkomstland een hoofddoek zou moeten dragen (CGVS, p. 6), er dient vooreerst te worden gesteld dat het feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als diegene die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op de in de Noordelijke Kaukasus heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in de Noordelijke Kaukasus geldende regels. Er dient tevens op gewezen te worden dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging

van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer. U verklaarde namelijk dat u geen hoofddoek wil dragen omdat u gewoon wil blijven, zoals u in België bent (CGVS, p. 6-7). Indien u een hoofddoek zou moeten dragen zou u zich daar niet goed bij voelen (CGVS, p. 7). Op de vraag waarom u zich niet goed zou voelen bij het dragen van een hoofddoek, repliceerde u dat u gewoon geen hoofddoek wil dragen. Andermaal gevraagd waarom u het niet ziet zitten om een hoofddoek te dragen, argumenteerde u dat als u een hoofddoek zou dragen u ook lange kleren zou moeten dragen en u dat evenmin wil. U vindt lange kleren immers niet mooi en wil ze daarom niet dragen (CGVS, p. 7). Dergelijke elementen kunnen echter niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking een onmenselijke behandeling is.

Evenmin toont u aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet meer zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in de Noordelijke Kaukasus. Uit uw verklaringen blijkt geenszins een diepgewortelde overtuiging of een onveranderlijk kenmerk waardoor het voor u fundamenteel onmogelijk zou zijn te conformeren met de heersende regels, wetten en gebruiken in de Noordelijke Kaukasus. Uw loutere verklaring dat u meer houdt van België dan van uw eigen land (CGSV, p. 6) is in dit opzicht ruimschoots onvoldoende om als een diepgewortelde overtuiging te worden beschouwd die het voor u onmogelijk maakt zich aan te passen aan de heersende wetten, regels en gebruiken in uw herkomstregio.

Aangaande uw verklaring dat u uw huidige studies in uw herkomstland niet op hetzelfde niveau zou kunnen voortzetten (CGVS, p. 6), moet erop gewezen worden dat uit rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat het recht op onderwijs slechts inhoudt dat elkeen toegang moet hebben tot effectief onderwijs, dit is onderwijs dat voldoet aan een minimale standaard. Het feit dat de kwaliteit van het onderwijs in uw herkomstland mogelijk lager ligt dan die in België, houdt zodoende geen schending van het recht op onderwijs in en geeft evenmin aanleiding tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in uw hoofde. Hoewel het Russische (Ingoesjetische) onderwijssysteem mogelijk van mindere kwaliteit is dan dat in België en een overschakeling naar het Russische (Ingoesjetische) onderwijs aanpassingsmoeilijkheden met zich kan meebrengen, kan er immers geen intentie vanwege de Russische (Ingoesjetische) autoriteiten worden vastgesteld om de kinderen, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontfangen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Er kan evenmin worden vastgesteld dat het onderwijssysteem u dusdanig zou belemmeren dat het u niet in staat zou stellen om uw leven in de Russische Federatie (Ingoesjetië) op te bouwen.

Vervolgens dient nog opgemerkt te worden dat u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaf dat u in uw land van herkomst gepest zou worden omdat u de taal niet kent (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Tijdens uw interview bij het CGVS maakte u hiervan niet langer melding. U verklaarde dat er behalve het feit dat u een hoofddoek en lange kleren zou moeten dragen in uw herkomstland en het feit dat u er uw studies niet op hetzelfde niveau zou kunnen verderzetten geen andere redenen waren waarom u niet naar uw herkomstland terug wil (CGVS, p. 7). Toen u gewezen werd op uw eerdere verklaringen bij de DVZ aangaande de pesterijen die u bij terugkeer vreest en u hierover om verduidelijking werd gevraagd, kwam u niet verder dan dat u het niet wist (CGVS, p. 7). Zij trouwens opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u naast het Nederlands ook het Tsjetsjeens machtig bent aangezien u zowel met uw ouders als met uw familieleden in de Russische Federatie in het Tsjetsjeens communiceert (CGVS, p. 5). U maakte hoe dan ook niet aannemelijk dat er bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland in uw hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit omwille van een onvolledige kennis van de taal. Hetzelfde geldt voor uw verklaring bij de DVZ dat u uw herkomstland niet kent (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Ook dit motief haalde u ten overstaan van het CGVS niet langer aan. Uit de door u aangereikte elementen blijkt hoe dan ook geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit vanwege een gebrek aan kennis over uw herkomstland.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw advocate opwierp dat u en uw broers en zussen bij terugkeer naar Ingoesjetië geïsoleerd zouden worden omdat jullie een groot gezin zijn (CGVS, p. 9). Zelf haalde u dit motief nooit aan, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS. Uw ouders hebben evenmin ooit ingeroepen dat de grootte van jullie gezin bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland dermate problematisch zou zijn dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw advocate maakte trouwens niet aannemelijk hoe het loutere feit dat jullie een groot gezin zijn bij terugkeer naar jullie herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke

integriteit. Evenmin legde ze enig document neer dat deze bewering staat. Bijgevolg volstaat ook dit element niet om in uw hoofde internationale bescherming toe te kennen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine te zijn. U werd geboren op (...) in de Ingoesjetische stad Nazran en bent dus minderjarig. U kwam in 2008 samen met uw ouders, K. Z. (...) (O.V. 6.340.268) en K. E. (...) (O.V. 6.340.268), en de rest van uw gezin naar België omwille van de problemen die uw vader in Ingoesjetië kende. Uw ouders vroegen omwille van deze problemen tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, maar elk van deze aanvragen werd afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 4 mei 2015. Deze aanvraag werd op 8 juli 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw ouders aanzienlijk vergrootten. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV bij arrest van 15/09/2015. Zonder ooit naar uw herkomstland te zijn teruggekeerd, diende u op 15 februari 2016 zelf een eerste asielaanvraag in als minderjarige. U vreest immers dat u bij terugkeer naar uw herkomstland een hoofddoek zal moeten dragen, maar dat wil u niet. Daarenboven kent u in uw herkomstland niemand en vreest u er op school gepest te worden omdat u de taal niet voldoende beheerst.

Ter staving van uw asielaanvraag werden geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen

medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw persoonlijke asielaanvraag meerledig is. Enerzijds vreest u bij terugkeer naar uw herkomstland verplicht te worden een hoofddoek te dragen, wat u absoluut niet wil. Bovendien kent u in uw eigen land niemand en hebt u hier in België vrienden. Tot slot vreest u in uw herkomstland op school gepest te worden omdat u de taal onvoldoende machtig bent.

Wat betreft het feit dat u bij terugkeer naar uw herkomstland een hoofddoek zou moeten dragen (CGSV, p. 7), er dient vooreerst te worden gesteld dat het feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als diegene die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op de in de Noordelijke Kaukasus heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in de Noordelijke Kaukasus geldende regels. Er dient tevens op gewezen te worden dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer. U verklaarde namelijk dat u geen hoofddoek wil dragen omdat u dat niet mooi vindt en een hoofddoek warm is (CGVS, p. 7). Indien u een hoofddoek zou moeten dragen zou u zich daar niet goed bij voelen (CGVS, p. 7). Op de vraag waarom u zich niet goed zou voelen bij het dragen van een hoofddoek, kwam u echter niet verder dan dat u het eigenlijk niet wist, maar u een hoofddoek gewoon niet mooi vindt (CGVS, p. 7). Dergelijke elementen kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking een onmenselijke behandeling is.

Evenmin toont u aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet meer zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in de Noordelijke Kaukasus. Uit uw verklaringen blijkt geenszins een diepgewortelde overtuiging of een onveranderlijk kenmerk waardoor het voor u fundamenteel onmogelijk zou zijn te conformeren met de heersende regels, wetten en gebruiken in de Noordelijke Kaukasus.

U wierp wel op dat u het Tsjetsjeens onvoldoende machtig bent om in uw herkomstland school te lopen en u het land niet kent (CGVS, p. 9). U maakte echter niet aannemelijk dat deze elementen in uw hoofde aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U stelde dat u bij terugkeer naar uw herkomstland op school gepest zou worden omdat u niet goed Tsjetsjeens kan lezen en schrijven (CGVS, p. 9). Meer concreet zouden de kinderen op school u uitlachen (CGVS, p. 9). Dergelijk gedrag, hoe laakbaar, is echter onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. U maakte bovendien niet aannemelijk waarom u het Tsjetsjeens niet verder onder de knie zou kunnen krijgen. U verklaarde zelf dat u een beetje Tsjetsjeens kent (CGVS, p. 4) en tijdens uw gehoor bij het CGVS was u in staat vragen vanuit het Nederlands voor uw moeder naar het Tsjetsjeens te vertalen alsook het antwoord van uw moeder opnieuw naar het Nederlands te vertalen (CGVS, p. 6 en 10). Gevraagd of u het Tsjetsjeens dan niet zou kunnen leren, moest u toegeven dat dat inderdaad mogelijk zou zijn. U stelde wel dat het lang zou duren, naar eigen zeggen omdat u niets kent in het Tsjetsjeens, niet eens een letter (CGVS, p. 9). Dat u helemaal niets zou kennen in het Tsjetsjeens is echter in strijd met uw eerdere verklaringen dat u wel een beetje Tsjetsjeens kent (CGVS, p. 4) alsook met de hierboven beschreven vaststellingen tijdens uw interview bij het CGVS. Wat er ook van zij, er kan begrip worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, maar er moet worden benadrukt dat het feit dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland de taal (verder) zou moeten leren geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in uw hoofde geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat het feit dat u uw herkomstland niet kent in uw hoofde bij een eventuele terugkeer aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Voorts stelde u dat u in uw herkomstland niemand kent, terwijl u in België vrienden heeft (CGVS, p. 7). Niettemin hiervoor begrip kan worden opgebracht, maakte u niet aannemelijk dat dit in uw hoofde

aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vooreerst zij erop gewezen dat uit uw verklaringen en die van uw ouders blijkt dat u in de Russische Federatie nog familieleden heeft (CGVS, p. 7). Daarnaast maakte u niet aannemelijk waarom u in uw herkomstland geen vrienden zou kunnen maken. U gaf aan niet te weten waarom u in uw herkomstland geen vrienden zou kunnen maken en stelde dat u dit gewoon niet wil en het in België leuk is (CGVS, p. 8). Deze elementen volstaan echter niet voor de toekenning van internationale bescherming aangezien hieruit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland blijkt.

Tot slot vermeldde u tijdens uw interview bij het CGVS nog dat er gezegd wordt dat er in uw herkomstland soms oorlog is (CGVS, p. 9). Allereerst zij erop gewezen dat uit uw verklaringen en die van uw ouders blijkt dat jullie afkomstig zijn uit de deelrepubliek Ingoesjetië (CGVS, p. 4 – zie Verklaring DVZ ouders 1e AA). Welnu, uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië actueel niet van dien aard is dat de loutere herkomst uit Ingoesjetië volstaat voor de toekenning van internationale bescherming. U bent er als asielzoeker bijgevolg toe gehouden uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen blijkt echter geenszins hoe de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een persoonlijke, gegronde vrees. U kon immers niet concretiseren wat u omwille van de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland persoonlijk vreest en stelde dat u bang bent voor alles (CGVS, p. 9). Dergelijke algemene verklaringen volstaan niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. In ditzelfde verband kan nog worden aangestipt dat u zelf melding maakte van een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië, niettemin, zoals hierboven reeds aangegeven, uit uw verklaringen en die van uw ouders blijkt dat u afkomstig bent uit Ingoesjetië. Wat de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië betreft, zij erop gewezen dat de algemene veiligheidssituatie daar actueel evenmin van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. U maakte daarenboven niet aannemelijk hoe de algemene veiligheidssituatie in Tsjetsjenië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een persoonlijke gegronde vrees (CGVS, p. 9).

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw advocate opwierp dat u en uw broers en zussen bij terugkeer naar Ingoesjetië gevisieerd zouden worden omdat jullie een groot gezin zijn (CGVS, p. 10). Zelf haalde u dit motief nooit aan, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS. Uw ouders hebben evenmin ooit ingeroepen dat de grootte van jullie gezin bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland dermate problematisch zou zijn dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw advocate maakte trouwens niet aannemelijk hoe het loutere feit dat jullie een groot gezin zijn bij terugkeer naar jullie herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit. Evenmin legde ze enig document neer dat deze bewering staat. Bijgevolg volstaat ook dit element niet om in uw hoofde internationale bescherming toe te kennen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing ten aanzien van vierde verzoekende partij luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine te zijn. U werd geboren op (...) in de Ingoesjetische stad Nazran en bent dus minderjarig. U kwam in 2008 samen met uw ouders, K. Z. (...) (O.V. 6.340.268) en K. E. (...) (O.V. 6.340.268), en de rest van uw gezin naar België omwille van de problemen die uw vader in Ingoesjetië kende. Uw ouders vroegen omwille van deze problemen tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, maar elk van deze aanvragen werd afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 4 mei 2015. Deze aanvraag werd op 8 juli 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw ouders aanzienlijk vergrootten. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV bij arrest van 15/09/2015. Zonder ooit naar uw herkomstland te zijn teruggekeerd, diende u op 15 februari 2016 zelf een eerste asielaanvraag in als minderjarige. U vreest immers dat u bij terugkeer naar uw herkomstland een hoofddoek zal moeten dragen en dat wil u niet. Daarnaast weet u niets over uw land en kent u de taal niet. U heeft ook schrik voor de mogelijke gevolgen van de oorlog in uw herkomstland. Ter staving van uw asielaanvraag werden geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw persoonlijke asielaanvraag meerledig is. Enerzijds vreest u bij terugkeer naar uw herkomstland verplicht te worden een hoofddoek te dragen, wat u absoluut niet wil. Bovendien weet u niets over uw eigen land en kent u de taal niet. Tot slot heeft u ook schrik voor de mogelijke gevolgen van de oorlog in uw herkomstland.

Wat betreft het feit dat u bij terugkeer naar uw herkomstland een hoofddoek zou moeten dragen, er dient vooreerst te worden gesteld dat het feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als diegene die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op de in de Noordelijke Kaukasus heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in de Noordelijke Kaukasus geldende regels. Er dient tevens op gewezen te worden dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer. U verklaarde namelijk dat u geen hoofddoek wil dragen omdat u dat niet mooi of leuk vindt en een hoofddoek warm zou zijn (CGVS, p. 7, 8). Dergelijke elementen kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknotten of inperking een onmenselijke behandeling is.

Evenmin toont u aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet meer zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in de Noordelijke Kaukasus. Uit uw verklaringen blijkt geenszins een diepgewortelde overtuiging of een onveranderlijk kenmerk waardoor het voor u fundamenteel onmogelijk zou zijn te conformeren met de heersende regels, wetten en gebruiken in de Noordelijke Kaukasus.

U wierp wel op dat u uw eigen taal niet kan spreken (CGVS, p. 7). U maakte echter niet aannemelijk dat dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U gaf immers aan dat u met uw ouders uw eigen taal, het Ingoesjetisch, spreekt, niettemin u uw taal naar eigen zeggen niet goed kan uitspreken (CGVS, p. 4-5). Daarnaast was u tijdens uw gehoor bij het CGVS in staat vragen vanuit het Nederlands voor uw moeder naar het Ingoesjetisch te vertalen alsook het antwoord van uw moeder opnieuw naar het Nederlands te vertalen (CGVS, p. 6, 10). Toen u gevraagd werd of u uw eigen taal niet zou kunnen leren, antwoordde u daarenboven dat u het Ingoesjetisch al goed kent omdat u dat thuis soms moet leren (CGVS, p. 7). Gevraagd waarom de taal dan problematisch zou zijn bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland, repliceerde u dat mensen dingen zouden beginnen vragen en u een hoofddoek moet dragen, wat u niet wil (CGVS, p. 7). Hieruit kan geenszins geconcludeerd worden dat het feit dat u het Ingoesjetisch niet volledig beheerst een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou uitmaken. In ditzelfde verband stelde u tevens dat u niets over uw land weet (CGVS, p. 7). Niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet evenwel worden benadrukt dat u doorheen uw verklaringen geen enkel element aanreikte dat erop wijst dat uw gebrek aan kennis over uw herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts wierp u op dat het in België leuk is en u hier, in tegenstelling tot in uw herkomstland, vrienden heeft (CGVS, p. 7). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland ook op dit vlak bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, maakte u niet aannemelijk dat dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vooreerst zij erop gewezen dat uit uw verklaringen en die van uw ouders blijkt dat u in uw herkomstland nog familieleden heeft (CGVS, p. 4). Daarnaast maakte u niet aannemelijk waarom u in uw herkomstland geen vrienden zou kunnen maken. U stelde dat u in uw herkomstland wel degelijk vrienden zou kunnen maken, maar u gewoon in België wil blijven (CGVS, p. 8). Deze elementen volstaan echter niet voor de toekenning van internationale bescherming aangezien hieruit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland blijkt.

Daarnaast haalde u nog aan dat jullie een grote familie zijn en de huizen in jullie herkomstland klein zijn (CGVS, p. 8). Ook uw advocate stelde dat u en uw broers en zussen bij terugkeer naar Ingoesjetië gevisieerd zouden worden omdat jullie een groot gezin zijn (CGVS, p. 10). Noch u noch uw advocate maakte echter aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade. Op de vraag waarom het feit dat jullie een grote familie zijn een probleem zou vormen bij terugkeer naar jullie herkomstland, antwoordde u namelijk dat je altijd moet opletten. Gevraagd wat er dan voor jullie grote familie verschillend zou zijn in jullie herkomstland in vergelijking met België, repliceerde u dat het in België leuk is, maar in uw herkomstland niet (CGVS, p. 8). Hieruit kan geenszins een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden geconcludeerd. Ook uw advocate maakte niet aannemelijk hoe het loutere feit dat jullie een groot gezin zijn bij terugkeer naar jullie herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit. Evenmin legde ze enig document neer dat deze bewering staat. Zij in dit verband nog opgemerkt dat uw ouders in het kader van hun eigen asielaanvragen nooit ingeroepen hebben dat de grootte van jullie gezin bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland dermate problematisch zou zijn dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Ook dit element volstaat bijgevolg niet voor de toekenning van internationale bescherming in uw hoofde.

Tot slot verwees u ook nog naar de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland. U gaf aan dat er in uw herkomstland soms oorlog is en dat gevaarlijk is voor u en de rest van uw gezin (CGVS, p. 8). Welnu, uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië actueel niet van dien aard is dat de loutere herkomst uit Ingoesjetië volstaat voor de toekenning van internationale bescherming. U bent er als asielzoeker bijgevolg toe gehouden uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen blijkt echter geenszins hoe de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een persoonlijke, gegronde vrees. U kon

immers niet concretiseren wat u omwille van de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland persoonlijk vreest en stelde dat u bang bent voor wat er kan gebeuren (CGVS, p. 8). Dergelijke algemene verklaringen volstaan niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De bestreden beslissing ten aanzien van vijfde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine te zijn. U werd geboren op (...) in de Ingoesjetische stad Nazran en bent dus minderjarig. U kwam in 2008 samen met uw ouders, K. Z. (...) (O.V. 6.340.268) en K. E. (...) (O.V. 6.340.268), en de rest van uw gezin naar België omwille van de problemen die uw vader in Ingoesjetië kende. Uw ouders vroegen omwille van deze problemen tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, maar elk van deze aanvragen werd afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 4 mei 2015. Deze aanvraag werd op 8 juli 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw ouders aanzienlijk vergrootten. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV bij arrest van 15/09/2015. Zonder ooit naar uw herkomstland te zijn teruggekeerd, diende u op 15 februari 2016 zelf een eerste asielaanvraag in als minderjarige. In uw herkomstland heerst er immers oorlog. U wil tevens in België blijven omdat al uw vrienden in België wonen. Bovendien weet u niets over uw land van herkomst.

Ter staving van uw asielaanvraag werden geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben

bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw asielaanvraag meerledig is. Enerzijds verwijst u naar de oorlog in uw land. Daarnaast wil u niet naar uw herkomstland terugkeren omdat al uw vrienden in België wonen en u niets weet over uw herkomstland.

Met betrekking tot de oorlog in uw herkomstland (CGVS, p. 4) moet erop gewezen worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië actueel niet van dien aard is dat de loutere herkomst uit Ingoesjetië volstaat voor de toekenning van internationale bescherming. U bent er als asielzoeker bijgevolg toe gehouden uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen blijkt echter geenszins hoe de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een persoonlijke, gegronde vrees. U kon immers niet concretiseren wat u bij terugkeer omwille hiervan vreest (CGVS, p. 4). Het louter verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland is evenwel niet afdoende om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Wat betreft uw verklaring dat u niet naar uw herkomstland wil terugkeren omdat al uw vrienden in België verblijven (CGVS, p. 4), er moet op gewezen worden dat hiervoor begrip kan worden opgebracht, maar dit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt. U verklaarde wel dat u in uw herkomstland geen vrienden zou kunnen maken, naar eigen zeggen omdat iedereen u haat. Toen u hierover om verduidelijking werd gevraagd, stelde u dat iedereen met u vocht toen u klein was en u daarom niet meer terug wil. Wie er met u vocht, herinnert u zich niet omdat u op dat moment nog heel klein was, maar de reden waarom men met u vocht, was omdat u op dat moment kaal was. Gevraagd waarom u bij terugkeer denkt opnieuw dezelfde problemen te kennen gelet op het feit dat u ondertussen niet langer kaal bent, antwoordde u het eigenlijk niet te weten (CGVS, p. 4-5). In ditzelfde verband wierp u op dat u geen vrienden zou kunnen maken omdat u niets weet over uw herkomstland (CGVS, p. 5). U verklaarde in eerste instantie niet over uw land te kunnen leren omdat u alles vergeet. Uiteindelijk gaf u toe dat u wel over uw herkomstland zou kunnen leren, maar dat het lang zou duren (CGVS, p. 5). Hieruit blijkt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bijgevolg kan ook dit motief in uw hoofde geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Tot slot kan nog vermeld worden dat u aangaf niet naar de Russische Federatie te willen terugkeren omdat u bang bent voor vliegtuigen en u vreest dat uw vliegtuig zou neerstorten indien u per vliegtuig naar uw herkomstland zou terugreizen (CGVS, p. 8). Niettemin hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan hieruit in uw hoofde geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden geconcludeerd en zodoende evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw advocate opwierp dat u en uw broers en zussen bij terugkeer naar jullie herkomstland als westerlingen zouden worden beschouwd en jullie geïsoleerd zullen worden omdat jullie zich niet zouden gedragen overeenkomstig de daar heersende radicale religieuze opvattingen. Meer concreet zouden jullie vooral door rebellengroepen geïsoleerd worden (CGVS, p. 9). Zij er vooreerst op gewezen dat u noch uw voogd (moeder) dit motief in het kader van uw persoonlijke asielaanvraag aanhaalde. Daarenboven is dit slechts een ongefundeerde bewering die uw advocate op geen enkele wijze hard maakte en die zodoende niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees vast te stellen. Verder haalde uw advocate ook aan dat jullie bij terugkeer naar Ingoesjetië geïsoleerd zouden worden omdat jullie een groot gezin zijn (CGVS, p. 9). Ook dit motief werd in het kader van uw eigen asielaanvraag noch door u noch door uw voogd (moeder) ingeroepen. Uw ouders hebben evenmin ooit ingeroepen dat de grootte van jullie gezin bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland dermate problematisch zou zijn dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw advocate maakte trouwens niet aannemelijk hoe het loutere feit dat jullie een groot gezin zijn bij terugkeer naar Ingoesjetië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit. Evenmin legde ze enig document neer dat deze bewering staat. Bijgevolg volstaat ook dit element niet om in uw hoofde internationale bescherming toe te kennen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De bestreden beslissing ten aanzien van zesde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde bij monde van uw ouders een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine te zijn. U werd geboren op (...) in Kortrijk (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, K. Z. (...) (O.V. 6.340.268) en K. E. (...) (O.V. 6.340.268), kwamen in 2008 samen met de rest van uw gezin naar België omwille van de problemen die uw vader in Ingoesjetië kende. Uw ouders vroegen omwille van deze problemen tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, maar elk van deze aanvragen werd afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 4 mei 2015. Deze aanvraag werd op 8 juli 2015 door het CGVS afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw ouders aanzienlijk vergrootten. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV bij arrest van 15/09/2015. Op 15 februari 2016 werd vervolgens in uw hoofde een eerste asielaanvraag ingediend als minderjarige. U kampt immers met medische problemen waardoor u onmogelijk naar het herkomstland van uw ouders kan reizen.

Ter staving van uw asielaanvraag werden geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien

maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de verklaringen van uw voogd (moeder) blijkt dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren omdat u een pomp in uw hoofd heeft en u medisch opgevolgd dient te worden. U zou hiertoe elke maand naar het ziekenhuis moeten gaan (CGVS, p. 3). Welnu, er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw advocate opwierp dat u en uw broers en zussen bij terugkeer naar jullie herkomstland als westerlingen zouden worden beschouwd en jullie geviséerd zullen worden omdat jullie zich niet zouden gedragen overeenkomstig de daar heersende radicale religieuze opvattingen. Meer concreet zouden jullie vooral door rebellengroepen geviséerd worden (CGVS, p. 4). Zij er vooreerst op gewezen dat uw voogd (moeder) dit motief in het kader van uw persoonlijke asielaanvraag niet aanhaalde. Daarenboven is dit slechts een ongefundeerde bewering die uw advocate op geen enkele wijze hard maakte en die zodoende niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees vast te stellen. Gezien uw zeer jonge leeftijd is het hoe dan ook weinig aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland door de lokale bevolking of de autoriteiten actueel reeds als verwesterd of als een westerling zou worden beschouwd. Verder haalde uw advocate ook aan dat jullie bij terugkeer naar Ingoesjetië geviséerd zouden worden omdat jullie een groot gezin zijn (CGVS, p. 4). Ook dit motief werd in het kader van uw eigen asielaanvraag noch door u noch door uw voogd (moeder) ingeroepen. Uw ouders hebben evenmin ooit ingeroepen dat de grootte van jullie gezin bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland dermate problematisch zou zijn dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw advocate maakte trouwens niet aannemelijk hoe het loutere feit dat jullie een groot gezin zijn bij terugkeer naar Ingoesjetië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit. Evenmin legde ze enig document neer dat deze bewering staat. Bijgevolg volstaat ook dit element niet om in uw hoofde internationale bescherming toe te kennen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partijen beperken zich in hun verweer te stellen dat eerste verzoekende partij wel degelijk onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft daar zij niet op mensen wil schieten, dat zij in geval van terugkeer niet bereid zijn een hoofddoek te dragen, dat zij zich niet in overeenstemming met de radicale religieuze opvattingen gedragen, dat zij een groot gezin zijn, dat zij gedurende acht jaar in België verblijven waardoor zij zich niet meer kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in de Kaukasus en dat er in Ingoesjetie een algemene situatie van onveiligheid heerst.

2.2.2.2. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van de asielmotieven en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijven.

2.2.3. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en de administratieve dossiers blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van deze dossiers, waaronder de uitgebreide landeninformatie, in het bijzonder de “COI Focus, Ingoesjetie – Veiligheidssituatie van 9 september 2015”, en dat verzoekende partijen tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 6 april 2016 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door hun advocaat en hun vader of moeder, waarbij voor de jongste van de kinderen de asielmotieven bij monde van de moeder werden aangebracht. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.4. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT